

# EXPRESS

## ILUSTROWANY

ROK I

Łódź, niedziela 22 września 1946 roku

Nr 245

# Wallace contra Truman

## Kampania przedwyborcza w USA rozpoczęta. — Wallace ma kandydować na prezydenta St. Zjedn.

Minister handlu USA Wallace, po ustąpieniu z rządu, wygłosił przemówienie radiowe, w którym nadal podtrzymuje zasadę „Niepodzielności świata” i wypowiada się przeciwko wszelkiego typu imperializmowi.

Wallace twierdzi, że prawa małych narodów muszą być wzięte pod uwagę, podobnie, jak to miało miejsce w polityce państw zachodniej półkuli w okresie polityki dobrosąsiedzkich stosunków, prowadzonej przez Roosevelta.

Polityka winna opierać się na zaufaniu narodu, który w otwartej dyskusji musi opracować jej wytyczne.

„Muszą — dodał Wallace — być przy tym brane pod uwagę prawa i interesy innych narodów, tak samo jak pragniemy,

by brane były pod uwagę nasze prawa i interesy.

Wallace zakończył swe przemówienie oświadczeniem, że nadal walczyć będzie o pokój.

\* \* \*

Zatargu, który wyniknął między Wallacem a Trumanem na tle różnicy poglądów odnośnie polityki zagranicznej USA nie likwiduje wystąpienie Wallace'a z rządu, lecz jeszcze bardziej go pogłębia.

Osoba Wallace'a zyskała ogromnie na popularności w Ameryce. Tysiące listów i depezy dziennie nadsyłają Wallace'owi ci ludzie i organizacje, które widzą w nim człowieka, mogącego stworzyć zdrowy i postępowy rząd.

Prawdopodobnie w wyborach, które na-

stąpią w połowie 1948 roku Wallace postawi swoją kandydaturę na prezydenta. Gdyby doszło do tego, zwolennicy partii demokratycznej, którzy obecnie nie aprobują polityki Trumana, niewątpliwie poprzę Wallace'a, na którym skupiła się cała sympatia, jaką naród amerykański darzył zmarłego prez. Roosevelta.

Należy się spodziewać, że wszystkie siły reakcji amerykańskiej staną do walki przeciw Wallace'owi, popieranej również przez propagandę angielską. Ponieważ w Ameryce i Anglii w akcjach propagandowych nie przebiega się w środkach, należy się liczyć z niejedną próbą skałowania i skompromitowania Wallace'a, zwłaszcza, że przeciwnicy dysponują kapitałem, który ułatwia walki polityczne.

## W Grecji aresztują uczestników walki z Niemcami

Stronnictwo greckie „EAM” wystosowało list do rządu greckiego i sekretarza Światowej Federacji Związków Zawodowych, Louis Saillant'a, protestujący przeciw deportowaniu oficerów, którzy brali udział w ruchu oporu przeciw faszystowskiemu niemieckiemu.

## Krew leje się w Indiach

Z Bombaju donoszą, że niepokoje w Indiach trwają w dalszym ciągu. Wczoraj w Allahabadzie (prowincja Bombaj) zabito w czasie zamieszek kilka osób, kilkadziesiąt odniosło rany.

W mieście Dacca (prowincja Bengali) zginęło 30 osób, 150 zraniono. W szeregu innych miast hinduskich również trwają zaburzenia.

## „Opiekunowie” Grecji

### Wojska amerykańskie w Atenach?

Admirał dowodzący flotą angielską na morzu Śródziemnym zaprosił greckiego ministra obrony Mavromichali, by wziął udział w zapowiadanych manewrach eskadry — na statku admirałskim „Liverpool”.

Prasa grecka pisze o możliwościach przybycia wojsk amerykańskich do Grecji. Informacja ta nie została potwierdzona.

## Kat Powstania

### wydany będzie Polsce

Pomiędzy władzami polskimi a amerykańskimi toczą się pertraktacje o wydanie Polsce karta powstania warszawskiego von den Bacha - Zelewskiego.

Ponadto prowadzone są rozmowy o wydanie likwidatora ghetta warszawskiego gen. Stroopa.

Ponieważ Stroop stoi pod zarzutem wydania rozkazu mordowania jeńców amerykańskich i grozi mu proces w strefie amerykańskiej w Niemczech, nie wiadomo czy uda się nam sprowadzić go do Polski.

## Jedność demokracji francuskiej

### ujawniła się w votum zaufania, wyrażonym prem. Bidault. — De Gaulle w szeregu reakcji

W Paryżu odbyło się posiedzenie francuskiego Zgromadzenia Narodowego w związku ze strajkiem urzędników państwowych, domagających się natychmiastowej podwyżki płac. Premier Bidault odrzucił te żądania, motywując swe stanowisko koniecznością utrzymania budżetu państwowego i niebezpieczeństwem dla równowagi finansowej, jakie spowodowałyby nagłe zwiększenie wydatków. Deputowani zaakceptowali stanowisko

premiera Bidault wyrażając mu votum zaufania przytłaczającą większością 537 głosów przeciwko 12.

Obserwatorzy polityczni donoszą z Paryża, że po ostatnim wystąpieniu gen. de Gaulle przeciwko projektowi konstytucji, co ostatecznie zniechęciło doń jego zwolenników i usunęło go w szeregi reakcji francuskiej, daje się zauważyć znaczne wzmocnienie jedności i konsolidacja partii demokratycznych Francji.

# „Poddanie Rumunii”

## pragnie zapewnić sobie Bevin, „zabezpieczając” swe interesy w przemyśle tego kraju. — Kapitał angielski chce panować w Europie

Wczoraj w Paryżu na posiedzeniu komisji terytorialno-politycznej dla Włoch, włączono do traktatu pokojowego z Italią tekst porozumienia włosko - austriackiego, w którym Włosi zagwarantowali prawa niemieckiej ludności Południowego Tyrolu.

Jednocześnie została przyjęta klauzula traktatu, oddająca Dodekanez Grecji. Sprawę demilitaryzacji tych wysp odesłano do komisji wojskowej.

Wczoraj obradowała również komisja ekonomiczna dla spraw bałkańskich. Delegat brytyjski wniósł poprawkę, domagając się „zabezpieczenia interesów obywateli państw obcych, zaangażowanych w przemyśle naftowym Rumunii”.

Jak wiadomo, kapitaliści i towarzysztwa naftowe brytyjskie mają poważne udziały

w przemyśle naftowym Rumunii i obawiają się, by ich dochody nie zostały uszczuplone. Poza tym, rząd brytyjski, mając zapewnioną kontrolę przemysłu i gospodarki rumuńskiej, zapewniłby sobie „poddanie” Rumunii, o co przecież głównie chodzi p. Bevinowi.

Poprawkę swą sformułowała W. Brytania w pięciu punktach, z których ostatni szczególnie wyraźnie wskazuje, że Anglia zamierza rozszerzyć znacznie swe wpływy w Rumunii i jak najbardziej uzależnić ten kraj od siebie. Punkt ten żąda, by „przeprowadzone zostały zmiany prawne, które pozwoliłyby kapitałowi zagranicznemu rozwinąć swobodną działalność w przemyśle naftowym Rumunii”.

Poprawka brytyjska spotkała się ze sprzeciwem innych członków komisji i wy-

## Łódź

### wita Marszałka



Łódź wita dziś w swych murach Naczelnego Dowódcę Wojska Polskiego — Marszałka Polski Michała Żymierskiego.

Marszałek przybył do naszego miasta, celem osobistego dokonania promocji absolwentów Centralnej Szkoły Oficerów Polityczno - Wychowawczych.

W związku z tym zawiązał się w Łodzi Komitet Obywatelski przyjęcia Marszałka, w skład którego weszli przedstawiciele partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społecznych i niepodległościowych i t.d.

Uroczystości dzisiejsze rozpoczęły się rano zbiórka przedstawicieli organizacji politycznych, społecznych i młodzieżowych wraz z pocztami sztandarowymi na boisku WKS-u na Pl. 9-go Maja.

Po uroczystym powitaniu Marszałka, które odbyło się w nader podniosłym i serdecznym nastroju, odbyła się promocja podchorążych C.S.O.P.W., której do konał osobiście Marszałek Żymierski.

Dalszy program dzisiejszych uroczystości przewiduje przemówienie Marszałka i przedstawicieli społeczeństwa łódzkiego oraz przemarsz wszystkich jednostek W.P. oraz delegacji i pocztów sztandarowych ulicami 6-go Sierpnia, Al. Kościuszki, Bandurskiego, na Piotrkowską, gdzie na trybunie przed domem nr. 104 Marszałek Polski odbierze defiladę garnizonu Łódzkiego.

Miasto nasze, miasto polskiego proletariatu, niewątpliwie zgodzi się na to powitanie Marszałkowi Polski!

wolała długotrwałą i burzliwą wymianę zdań.

Nie powziawszy żadnej decyzji, komisja odroczyła swe obrady.

## Ustąpienia z Palestyny

### domagają się Arabowie od Anglii

Wczoraj odbyło się posiedzenie konferencji palestyńskiej. Propozycje arabskie przewidują zrzeczenie się mandatu nad Palestyną przez Anglię i utworzenie niezależnego państwa palestyńskiego. Żydzi, według tego projektu, korzystali z pełni praw, lecz Arabowie sprzeciwiają się zdecydowanie wszelkiej zorganizowanej imigracji żydowskiej.



# Walka z żebractwem

**Przekładają upokarzający proceder nad uczciwą pracę. — Niewidomi nawet wolą pracować, niż żebrzeć!**

Jeszcze parę miesięcy temu miasto nasze pełne było żebraków. Po ulicy Piotrkowskiej kręcił się „dziadek” z wielką siwą brodą, nagabując przechodniów:

— Dziewięćdziesięcioletni staruszek prosi o wsparcie...

W mroźne zimowe dni, a potem w słoty wiosenne — na chodniku stędział powykęcany, pokrzywiony kaleka z dwójgiem małych i tak brudnych dzieci, że spod brudu trudno było dostrzec, jak bardzo są mizerne...

Był i grający na organkach niewidomy, i beznogi żebrak w granatowej maciejówce, starsza kobieta w żałobie i tyłu, tyłu innych...

Nasze władze miejskie — wychodząc ze słusznego założenia, że w Polsce żaden człowiek potrzebujący pomocy, nie może być jej pozbawiony, z drugiej zaś strony, że w życiu naszym nie może być miejsca dla włóczęgów, próżniaków i wydrwigraszów — przystąpiły energicznie do akcji zwalczania żebractwa w Łodzi.

W wyniku tej akcji z górą 200 żebraków zostało, za pośrednictwem Milicji Obywatelskiej doprowadzonych do specjalnie zorganizowanego w tym celu przez

Miejski Wydział Opieki Społecznej, Domu Rozdzielczego przy ul. Kątnej.

Pisaliśmy o tym swego czasu, że wśród zatrzymanych był... właściciel domu, było również sporo Niemców i zawodowych włóczęgów.

O dalszym losie zatrzymanych żebraków decyduje sąd.

On postanawia, czy żebrzący jest „notorycznym” i należy go zamknąć w domu pracy przymusowej, czy też wystarczy go tylko upomnieć, by więcej nie żebrał. Dopiero, gdy upomnienie nie odniesie skutku i żebrak ponownie zostanie ujęty na uprawianiu swego procederu — zostaje zastosowany do niego przymus.

Dzięki energicznej postawie naszych władz — żebractwo znikło niemal całkowicie, przynajmniej z głównych ulic naszego miasta. Na peryferiach, na bocznych uliczkach widzimy jeszcze niekiedy żebraków, rozglądających się jednak pilnie na wszystkie strony, czy nie idzie „pan władza”.

Problem żebractwa, podobnie, jak problem „dzieci ulicy”, wymaga jednak współdziałania z władzami całego społeczeństwa. Miejski Wydział Opieki Społecznej zapewnia, że nikt w Łodzi nie potrzebuje aż żebrzeć, żeby nie umrzeć z głodu.

Że większość obdarowywanych przez nas litościwie datkami na ulicach miasta żebraków — to zawodowi włóczędzy, próżniacy, którzy wolą swój upokarzający proceder od uczciwej, ale dużo mniej intratnej i... bardziej męczącej pracy. Przykładem tego ów zatrzymany w Łodzi właściciel domu.

Chcąc efektywnie pomóc nędzy, prawdziwej nędzy, która przeważnie jest bardzo wstydliva i ukrywa się w cieniu — należy wspomagać instytucje powołane w celu ulżenia niedoli tych, co naprawdę pomocy potrzebują. Wspomaganie natomiast żebractwa mija się zupełnie z celem... kładzie kres bowiem nie nędzy czy niedoli, lecz jest po prostu finansowaniem jakiegoś alkoholika, czy notorycznego nie roba.

Związek Niewidomych także prowadzi bardzo ożywioną akcję wśród swych członków, żeby nie żebrali. Organizowane są specjalne warsztaty pracy: szczerbakarskie i koszykarskie, które pozwolą nawet tak bardzo los upośledzonym ludziom zarobić na kawałek chleba.

Dla starców miasto utrzymuje 4 specjalne domy, w tym jeden dla chronicznie chorych, gdzie w chwili obecnej znajduje przytułek z górą 600 starców. Bgr.

## Nasze Rady

STAŁA CZYTELNICZKA pisze nam, że syn jej ukończył kurs szoferski, lecz od 5-ciu miesięcy nie może dostać pracy. Nie bardzo to możemy zrozumieć, brak bowiem w Polsce fachowców. Może syn Pani ma zbyt wygórowane wymagania? Powinien zwrócić się do Związku Zawodowego Szoferów.

MARIOLA I VIOLETTA. Tyle się mówi o braku mężczyzn, tymczasem, sądząc z listu pań, nie mogą panie narzekać: jedna z was ma 2 wielbicieli, druga aż pięciu! A każda z Was pragnie „rozmawiać” tylko z tym jednym, który wam się podoba. Zaznaczają się jednak, że z tamtymi chłopcami pragnęłybyście również żyć w zgodzie. Jakto, tak bez rozmowy? Bo wyraźnie piszecie, że rozmawiać chcecie tylko z tym jednym... Sądźmy, że bardzo łatwo jest zachować naturalność i przyjacielskość w obcowaniu z kolegą, nie dając mu jednocześnie żadnych innych nadziei... Zależy to tylko od taktu samych pań.

HENRYKA. „Gdy odjeżdżałam, Heniek dał mi słowo, że mnie nie zdradzi i wkrótce zaślubi. Teraz nie wiem, co mam myśleć. Napisałam jeden list, nie dostałam odpowiedzi, po dwóch tygodniach, napisałam drugi i znowu trzy tygodnie nie mam odpowiedzi. Czy może przestał mnie kochać?” — pyta Henryka. I zapewnia nas, że tego nie przeżyje, że bez Henia świat nie ma dla niej wartości. Nie wolno uzależniać życia od miłości mężczyzny. To prawie zawsze zawodzi. Niech Pani więcej pisze. Zaczeka. Może jeszcze wszystko będzie dobrze.

CZARNULA. Człowiek, którego Pani kocha jest — jak Pani pisze sama — dla Pani miły i lubi Panią. Pani natomiast sili się na obojętność i zachowaniem swoim, odpycha go Pani od siebie. A potem chce Pani rady, co zrobić, żeby go zatrzymać przy sobie. Musi Pani zmienić swoje postępowanie. Nie „silić się” na ośchłość, czy obojętność, ale być przede wszystkim naturalną. Przestać grać komedię i być dla swego znajomego poprostu miłą dobrą towarzyszką.

STROSKANY URZĘDNIK pragnie odnaleźć adres kobiety, która zrobiła dla niego dużo dobrego. Wie, że osoba ta mieszka w Piotrkowie. Niech się Pan zwróci do Centrali Poszukiwania Osób, ul. Dąbrowskiego 36. Tam Panu niewątpliwie odnajdą ten, tak pożądaną przez Pana, adres.

## PRACOWNIA FUTER

Przyjmujemy wszelkie roboty kuśnierskie  
Łódź, POŁUDNIOWA 8

### TEATR „SYRENA” (Trangutta 1)

Dziś 2 ostatnie przedstawienia najcenniejszych numerów sezonu 1945—46 p. t. „Skok przez rok” z udziałem: Marii Bieleckiej, Stefci Górskiej, Stefani Grodzkiej, Ireny Maliniewicz, Henryki Stankiewiczówny, Zygmunta Chmielewskiego, Edwarda Dziwonińskiego, Wacława Janikowskiego, Wacława Kucharskiego, Józefa Matuszewskiego, Kazimierza Pawłowskiego, Jerzego Pichelskiego i Stefana Witasa.

Początek przedst. o godz. 10.30 i 19.30. Kasa czynna cały dzień. Tel. 272-70.

W środę, dni 25 bm. otwarcie nowego sezonu programem p. t. „BEZ ŻELAZNEJ KURTINY”.

## Kto wygrał pół miliona?

**Dwaj urzędnicy łódzcy wśród wybrańców losu**

Donieśliśmy wczoraj o złotym uśmiechu Fortuny, łaskawej dla naszego miasta: główna wygrana I klasy 48-ej loterii klasowej — pół miliona złotych — padła na numer 41525, sprzedany w jednej z kolektur łódzkich.

Wczoraj dowiedzieliśmy się bliższych szczegółów w tej sprawie.

Dwie ćwiartki szczęśliwego losu zostały zakupione w Łodzi przez 2-ech urzędników jednej z firm łódzkich, właścicielem następnej ćwiartki jest obywatel Przedborza, ostatniej zaś — obywatel Kujaw.

Obaj łodzianie po raz pierwszy grali na loterii.

Chcieliśmy zrobić wywiad z wybrańcami Fortuny. Ale kolekturę obowiązuje dyskrekcja i tajemnica. Nazwiska ani adresu graczy ujawniać nie można bez ich zgody.

Wobec tego poprosiliśmy kierownika kolektury, aby zapytał szczęśliwych graczy, gdy zgłoszą się po wygraną, czy życzą sobie, aby został dokonany z nimi wywiad. Jeśli wyrażą zgodę — współpracownik nasz przeprowadzi rozmowę z nowoupiezonymi „milionerami”. (a)

### Codzienna nowelka „Expressu”

## Nieudany trick

Scena rozjaśniła się i publiczności złożył ukłon — Chartrand. Uśmiechnął się i dziękował za aplauz.

Gdy pochylał się, ramiona jego rozszerzały się i wykwiwały z nich piękniejszych kwiatów, które wyrzucał w stronę publiczności. Panie i panowie chwytali te dary, stwierdzając, że są to żywe, piękne kwiaty. Mistrz rzekł:

— Proszę przyjąć te kwiaty, jako upominek dla pięknych pań zgromadzonych na widowni...

A co później nastąpiło, przerosło wszelkie oczekiwania. Chartrand wycharowywał rzadkie okazy ptaków z waz. Kłóżyły dokoła jego głowy i znikły. Z dużej kuli, którą otwierał i która wydawała się pusta, wystąpiła młoda dziewczyna w koronkowej sukni i tańczyła na toczącej się kuli. Później zeskoczyła z kuli i była już ubrana w strój arlekina. Schwytała z powietrza bicz, zakręciła nim dokoła siebie, i — zniknęła.

Tak gonili dziw za dziwem. Z kotła fantazji wyczarowywał mistrz przed zdumionymi widzami coraz to nowe cuda.

A potem przyszedł końcowy punkt numeru. Pośrodku sceny ustawił mistrz cztery rury, połączył je poręczkami, założył kotary, w środku postawił na deseczce krzeselko...

Chartrand zszedł osobiście na wi-

downię, na której nagle rozbłysły światła.

Mężczyzna we fraku szedł wzdłuż krzesel i dźwięcznym, głębokim głosem prosił o udzielenie mu pomocy przy najbliższym eksperymencie. Oto z tego krzesła zniknie człowiek, rozwieje się w nicość, i po chwili znowu ukaze się na swym krzeselku. Może któraś z młodych pań zechce poddać się tej zupełnie bezbolesnej procedurze?

Chartrand lustrował wzrokiem całe rzędy krzesel, i nagle jego oczy spotkały się z oczyma Izabelli. Trwało to może dwie sekundy, opanował się jednak, uśmiechnął się lekko i poszedł dalej. Ale wiedział już, że młoda kobieta myśli o nim to samo, co on o niej.

— Nie wolno mi się wdawać w przygody podczas pracy — przedkładał sobie Chartrand.

Ale konieczność porozumienia się z nieznaną wydawała mu się nieodparta, silniejsza od wszystkich. Jeżeli tak nagle go ogarnęła — może to była prawdziwa miłość?...

— Która z dam podda się eksperymencie? — powtórzył Chartrand.

Panie wychyliły się ze swych miejsc, prawie każda chciała wejść na scenę, ale brakło im odwagi. Chartrand zwrócił się do Izabelli, i wykorzystując moment rzekł:

— Pani zechce? Najserdeczniejsze dzięki!

Sięgnął do kieszeni fraka, wydobyl z niego wielki bukiet ponsowych róż i wręczył go Izabelli.

Pięćset par oczu skierowało się na piękną dziewczynę, która zalekniona i nieco zmieszana przechodziła schodami z parkietu na scenę. Podając dziewczynie rękę, prosił ją, ażeby zajęła miejsce w kabinie, poprosił z widowni jeszcze kilku panów, aby stanowili łańcuch kontrolny. Po czym zasunął kotary. Po chwili odsłonił je znowu: krzesło było puste! Znowu zasłonił kabinę kotarami i rzekł:

— Jeszcze chwila, a młoda pani ukaże się z powrotem na swoim krzeselku.

Wolno, niemal uroczyście odsłaniał znowu kotary. I wtedy nastąpiła rzecz zupełnie nieoczekiwana, która dyrektora music-hallu, obserwującego spektakl ze swej łoży, wprawiła we wściekłość. Krzesło pozostało puste!

Chartrand skłonił się przed publicznością i rzekł, usprawiedliwiając się:

— Proszę wybaczyć, trick się nie udał.

Z galerii rozległy się przenikliwe gwizdy. Kurtyna spadła. Ruchem ręki dał Chartrand znak robotnikom scenicznym, którzy z błyskawiczną szybkością przenieśli całą kabinę do garby czarodzieja.

Przez cały ten czas Izabella z bijącym sercem siedziała na swoim krzeselku.

Słyszela tylko lekkie tykanie mechanizmu zegarowego, i czuła, jak jej

krzesło automatycznie przestawiano. W dziwny sposób nie straciła Chartranda z oczu, i gdy publiczność zaczęła protestować, chciała wyrwać się ze swego miejsca. Ale była skrepowana, a Chartrand wzrokiem nakazywał jej spokój. Gdy wyciągnęła rękę, natrafiła na lustro. Jak to się wszystko odbywało, i co to znaczyło — nie wiedziała.

Nagle stanął przed nią Chartrand. — Tak — rzekł, a jego uśmiech był miłszy, niż przed tym — trick musiał się dziś nie udać. Wiedziałem to już wtedy, gdy prowadziłem panią na scenę. Tylko w ten sposób mogłem uzyskać rozmowę z panią w cztery oczy. Chciałem panią zaszarować, ale to pa ni mnie zaszarowała. To jest najmądrzejniejsza przygoda, jaka wydarzyła mi się kiedykolwiek.

A ponieważ Izabella, już nieco uspokojona, uśmiechnęła się, dodał:

— Czy mogę oczekiwać panią po przedstawieniu przed teatrem?

Schyliła głowę na znak zgody. Chartrand podał jej ramię:

— Chodźmy, musimy wreszcie pokazać się publiczności!

Wyszli przed kurtynę i gdy on wygłaszał: „oto jest zaginiona”, ona purpurowa jak kurtyna, zbiegła ze schodów kierując się w stronę wyjścia. Ale w ostatnim jeszcze momencie odwróciła się i spojrzała serdecznie na scenę.

Orkiestra zagrała znowu tusz i przed kurtynę wyszła „Panna Numer”, zapowiadając numer 8, „Trio Gervon, mistrzowie akrobatyki...”



## WICEK I WACEK (w czasie okupacji)



ZOŁNIERZ: — Zupa na stół!...  
WACEK: — Już idzie!...  
WICEK: — I my też!...



WACEK: — Czego tak szukasz?  
WICEK: — Buty mi, psia kość, zgi-  
ły i nie mogę znaleźć!...



OFICER: — Halo! Ta zupa okropny  
— smak! Co to znaczy?  
WACEK: — Można zamieszać?...



WACEK: — Coś jest na dnie...  
WICEK: — Ach, to moje buty!  
OFICER: Och!... Pfu!...

Na moim ekranie

### Pani Biciutko nie pracuje

Moja sąsiadka, pani Biciutko, prze-  
stała pracować... przez kartki.

„No bo — powiada — mąż pracu-  
je, ojciec pracuje, dzieci jeszcze za  
malerki, żeby po sklepach chodzili,  
tak, że nie było innej rady, tylko po-  
sadę musiałam rzucić... Inaczej trze-  
ba by było sobie zgodzić kogo specjal-  
nego, kto by za temi kartkowymi  
przydziałami pilnował... A toby się  
cheba nie kalkulowało!...”

„Ale nie można powiedzieć, dnie  
nawet prędko schodzą i nudzić się  
człowiek nie ma czasu, dzięki tym  
kartkom...”

„Wczoraj, na ten przykład, rano  
polecałam po chleb. Nawet, można  
powiedzieć, poszczeniło mi się od rana  
— bo chleb dostałam. A cztery dni z  
rzędu dostać nie mogłam. Zawsze  
brakło.

Potem, że to w gazecie stało, że  
papierosy podobnie mają dawać —  
poszłam ja po te papierosy. Owszem,  
chcieli mi dać, ale „Baityki”. „Wol-  
ności” — powiedzieli — że jeim Mo-  
nopol nie dał. Ale ja się uparłam, jak  
napisałem, że ma być i „Wolność”, to  
niech nie kręca. Zła, bo to w kolejce  
zmierzylałam coś z godzinę — powie-  
działam sprzedawcy, że takim porząd-  
kiem jutro przyjdę, to może już ta  
„Wolność” będzie i poszłam.

Idę do domu i medytuję, co to jesz-  
cze z tymi kartkami miałam zala-  
tać? Aha! Marmoladę mieli wyda-  
wać! Biegłam ja do spółdzielni. Posta-  
łam w kolejce nawet nie tak długo,  
może ze trzy kwadranse, ale powie-  
dzieli mi, że marmolada dopiero be-  
dzie od poniedziałku. Grysik też.

Zrobiło się w ten sposób po południu.  
Ledwie przyszedłam do domu — przy-  
pominałam sobie, że znowu trzeba te  
karty odzieżowe rejestrować! Żeby  
nie przepadły. Łapie ja te karty i ja-  
żdża do sklepu. Tam akuratnie pora  
obiadowa była, ale kolejka wielka już  
stała. Pogadałam ja z temi ludźmi, co  
stali, pogadałam, nawet z jednym to  
się o mało nie pobitałam, bo koniecznie  
chciał we mnie wmówić, że przede mną  
stał, a on był za mną — no i czas  
szybko zleciał. Była może upół do  
piątej, jak dostałam się do tego skle-  
pu.

Ale tam mówią mi, że karty odzie-  
żowe same nie wystarczą do registra-  
cji. Potrzebne jeszcze karty żywno-  
ściowe.

O rany boskie, tyli czas stałam na  
marne! Biegne ja do domu. Łaps za  
karty żywnościowe z września i da-  
lejże spowrotem. Kolejka już było  
trochę mniejsza, na szczęście. Bo bez  
kolejki nie chcieli mnie moje bliźnie  
przepuścić, chciały im tłumaczyć, jak  
mogłam, że już tyle godzin przed  
tym stałam.

Przed samym zamknięciem sklepu  
dostałam się przed tego magika, co  
kartki rejestruje, a on powiada, że i  
sierpniowe kartki żywnościowe też  
konieczne do tej rejestracji.

# Afery i nadużycia

## wykryła w Łodzi Komisja Specjalna. — Cały szereg osób wysłano do Obozu Pracy Przymusowej

Delegatura łódzka Komisji Specjalnej uja-  
wniła znowu cały szereg nadużyć gospodar-  
czych i zaraz po ich wykryciu skazała  
sprawców na pobyt w obozie pracy przy-  
musowej.

Alfons Ludwiczak, zamieszkały w Łodzi  
przy ul. Sosnowej 32, był ostatnio kiero-  
wnikiem Wytwórni Bielizny dawn., przed-  
siębiorstwa pozostającego obecnie pod Za-  
rządem państwowym.

Jako kierownik tej firmy Ludwiczak do  
sierpnia r.b. grabił mienie państwowe, wy-  
wołując gotowe komplety bielizny z tere-  
nu firmy i sprzedając je na swój rachunek.

Jak ustalono, nieuczciwy kierownik, wy-  
wołując pewnego razu kredens z terenu fa-  
bryki, ukrył w nim z sztuki materiału try-  
kotowego, który także sprzedał na wolnym  
rynku.

Oprócz tego, dochodzenie wykazało, że  
Ludwiczak za kupiony dla swego prywat-  
nego użytku komplet luksusowych mebli  
zapłacił wyrobami firmy, w której pracował.  
Za te wszystkie przestępstwa Ludwiczak

został skazany na 1 rok pracy przymuso-  
wej.

Komisja Specjalna wykryła poza tym  
poważne nadużycia w Państwowej Farbiar-  
ni i Wykończalni „Dobrynia” w Pabian-  
cach.

Jak się okazało, kierownik tej firmy  
Jankowski Leon do czerwca r.b., niezależnie  
od ogólnej produkcji, prowadził specjalny  
„dział” na swój użytek, z czego czerpał po-  
ważne zyski.

Jankowski ukrył poza tym 130 kg pa-  
sów transmisyjnych oraz ubrania dla ro-  
botników, pochodzenia niemieckiego.

Za przestępstwa te został skazany na 10  
miesięcy pobytu w Obozie Pracy Przymu-  
sowej.

Razem z nim skazany został na 6-mie-  
sięcną „kurację” w Obozie Pracy Przy-  
musowej magazynier firmy „Dobrynia”  
Stanisław Jasiński, zamieszkały w Pabia-  
nicach przy ul. 7-go Listopada 63 za to, że  
pomagał Jankowskiemu w jego naduży-  
ciach, a mianowicie — przyjmował towary  
od osób postronnych do przerobienia w

firmie i nie wykazywał tego w księgach ma-  
gazytowych.

Adam Rudnicki śmiało zasługuje na ty-  
tuł „króla szabru”. W czasie do sierpnia  
r.b. przywiózł do Łodzi nielegalnie z tere-  
nów Ziemi Odzyskanych 24 aparaty radio-  
we, 7 motorów elektrycznych, rowery, czę-  
ści maszyn, 350 kg. wełny, krowy, konie  
i t. d.

Ale wreszcie powinęła mu się noga i  
„król” szabrowników musiał złożyć swe  
„berło”. Zaopiekowała się nim Komisja  
Specjalna, która wszczęła dochodzenie.

Jak stwierdzono, Rudnicki doskonale  
zdawał sobie sprawę z tego, że popełnia  
przestępstwa i że rzeczy przywożone przez  
niego masowo z terenu Ziemi Odzyskanych,  
stanowią własność Państwa jako rzeczy  
pochodzenia niemieckiego.

Za czyny swe Rudnicki posiedzi w Obo-  
zie Pracy Przymusowej 18 miesięcy.

Niezależnie od tego, wszyscy skazani  
przez Komisję Specjalną, po odbyciu wy-  
mierzonej im kary, odpowiadać będą przed  
Sądem Okręgowym za popełnienie przes-  
tępstw pospolitych. (k)

# Tajemniczy „Upiór” działa

## Nowym zuchwałym występem postawił władze na nogi. — Zastępcę jego — „Wilk” został ujęty

Tajemniczy „Upiór” znowu postawił  
na nogi władze bezpieczeństwa.

Po ostatnim swym napadzie na Spół-  
dzielnię w miejscowości Komorniki pod  
Piotrkowem, „Upiór” przeniósł się pod  
Tomaszów, uciekając przed pościgiem.

Obecnie znowu powrócił na teren po-  
wiatu piotrkowskiego i znów dał o so-  
bie znać zuchwałym napadem rabunko-  
wym, dokonanym na Spółdzielnię w Za-  
municach.

W napadzie tym udział wzięło kilku-  
nastu członków bandy „Upiora”. Zrabo-  
wano całą gotówkę, znajdującą się w  
Spółdzielni w sumie 6,000 złotych oraz  
towar.

I tym razem „Upiór” pozostawił na  
miejscu pokwitowanie podpisane włas-  
noręcznie przez siebie.

To pech dopiero! A naokoło ludzkie  
klną, chodząc, że po kiego licha tak  
ludzi mordować, żeby im potem bar-  
chanu w kółka na gacie dać, czy też  
ręcznik z takiej rogoży, że człowiek  
tylko na pysku z tego szramów do-  
staje.

Więc jutro znów będę musiała  
przejść.

Ide ja do domu skwaszona, a tu sły-

Nie powiodło się natomiast jego adiu-  
tantowi i zastępcy — „Wilkowi”, które-  
go prawdziwe nazwisko brzmi Lisow-  
ski.

Celem zmylenia śladów i utrudnienia  
pościgu, banda rozdzieliła się na dwie  
części. Gdy „Upiór” objął dowództwo  
nad liczniejszą grupą, zastępcę jego  
„Wilk” wybrał się w towarzystwie 4-ech  
członków bandy do Piotrkowa.

Bandyci uplanowali napad na jedną  
z restauracji w śródmieściu. Gdy w za-  
kładzie tym znajdowało się kilkunastu  
gości, nagle otworzyły się drzwi i na sa-  
łą wtargnęło pięciu zamaskowanych  
mężczyzn z rewolwerami w dłoni.

Podeszli do struchlałego właściciela  
restauracji i zażądali pieniędzy. Jedne-  
mu jednak z gości udało się wymknąć z

zakładu i zaalarmować M. O., która  
przybyła natychmiast na miejsce.

Wszystkich bandytów wraz z zastę-  
pcą „Upiora” Lisowskim recte „Wilkiem”  
aresztowano. Rozbrojono ich, zabierając  
im pistolety 15-strzałowe systemu „Wal-  
ter”.

Rewizja w ich mieszkaniu ujawniła  
kilka „pepesz”.

Skutych w kajdany bandytów odpro-  
wadzono pod silną eskortą do więzienia.

Pościg za hersztem szajki trwa. Nie-  
wątpliwie w najbliższych dniach władze  
bezpieczeństwa wybawią ludność po-  
wiatu piotrkowskiego, od nekającego  
ich „Upiora”! (o).

Wyłączna sprzedaż wyrobów fabryki

**„DOBROLIN”**

Z. Germar, Łódź, Wólczańska 65

tel. 172-47

Poleca „Dobrolin” pasta do obuwia i za-  
prawy do podłóg, wosk „Tempo” do pod-  
łóg, „Tors” do szorowania naczyń i woski  
szewskie.

Krab.



## Ważne nadal!

Nie wolno odmawiać przyjęcia starych banknotów 500-złotowych

Ostatnio dochodzi do nieporozumień w sklepach, na targowiskach i t.d. na tle odmowy przyjmowania banknotów 500-złotowych starej emisji.

Należy przypomnieć, że odmowa przyjęcia banknotu 500-złotowego emisji 1944 r. jest przestępstwem, gdyż banknoty te nadal są prawnym środkiem płatniczym.

Banknoty 500-złotowe emisji 1944 r. pozostają prawnym środkiem płatniczym do dnia 16 grudnia r.b. i do tego czasu są wymieniane bez żadnych ograniczeń przez wszystkie oddziały Narodowego Banku Polskiego.

Do tego też czasu muszą być one przyjmowane przez wszystkich przy wszelkich zapłatach i w każdej ilości. (i).

## Dwaj uczniowie pod kołami tramwaju

Tragiczny wypadek, który winien być przestrożą dla innych niesfornych młodocianych pasażerów miał miejsce na przystanku tramwajowym przy Pl. Leonarda.

Dwaj uczniowie Bogdan Filipiak (Ruda Pabianicka, Czackiego 11) oraz Mieczysław Banaś (Ruda Pabianicka, Piastowa 16) uwiesili się na stopniach tramwaju i podczas jazdy dostali się pod wagon linii „15”.

Obaj odnieśli ciężkie rany i w stanie poważnym zostali przewiezieni do szpitala św. Józefa. (o).

## Proszą o światło mieszkańcy dzielnicy Radogoszcz

Od mieszkańców Radogoszcza otrzymaliśmy zbiorowe pismo z prośbą o poruszenie pewnej bolączki tej dzielnicy miasta na łamach „Expressu”.

Dzielnica Radogoszcz od ul. gen. Sowińskiego korzysta z prądu Elektrowni zgierskiej, która jednakże bardzo często nie włącza światła, to też dzielnica ta pogrążona jest często w ciemności.

W związku z nadchodzącą jesienią i zimą oświetlenie ulic staje się koniecznością, gdyż coraz mniejsze dni stwarzają dogodne warunki „pracy” elementom przestępczym, to też mieszkańcy Radogoszcza proszą o stałe oświetlenie ulic.

## Dwa pożary

ugasiła wczoraj Straż Pożarna

Straż Pożarna wezwana została do pożaru, który wybuchł w zamkniętym mieszkaniu milicjanta Mieczysława Klatki, przy ul. Sierakowskiego 22.

Od rozpalonego pieca zajęła się podłoga. Straż wyrabiała część podłogi i ogień ugasiła.

Drugi pożar również niewielki na szczęście, miał miejsce przy ul. Limanowskiego 101, gdzie w mieszkającej się tam wytwórni mydła zapalił się tłuszcz, który spłonął.

## Czyje dziecko?

Do lokalu 14 komisariatu M.O. doprowadzony został zablakany chłopiec, który ma na imię „Jerzy”. Chłopiec mieszka prawdopodobnie na ul. Sosnowej.

Rodzice chłopca mogą zgłosić się po niego do 14 komisariatu M.O.

## Rejestracje wojskowe

Kto ma się zgłosić jutro?

Rejestracja rocznika 1929 zasadniczo została już zakończona, możliwe, że jeszcze tylko dodatkowo wyznaczy się kilka dni dla tych, którzy z rozmaitych powodów nie mogli w określonych terminach wypełnić obowiązku rejestracji.

Trwa nadal rejestracja mężczyzn rocznika 1926. Jutro, w poniedziałek, do lokalu przy ul. Świętokrzyskiej 15 winni zgłosić się wszyscy mężczyźni rocznika 1926, zamieszkali w Łodzi, których nazwiska rozpoczynają się na litery L, M.

Zgłaszać się należy w godzinach od 8-ej do 1-ej. Zgłaszający się winni przynieść wszystkie dokumenty osobiste.

# Aż do zdjęcia telefonu

będą karani abonenci za pobieranie za rozmowę więcej, niż trzy złote!

„Express” podał ostatnio wiadomość, że za rozmowę telefoniczną przeprowadzoną ze sklepu, restauracji, kawiarni nie wolno pobierać więcej, niż po 3 złote.

Tymczasem w praktyce dzieje się inaczej. Posiadacze telefonów w wielu wypadkach żądają od publiczności po 5 zło-

tych za każdą rozmowę.

Oto charakterystyczny przykład, o którym donosi nam nasz czytelnik ob. Janusz Krzeszewski, zam. przy ul. Abramowskiego 42 m. 12.

„Telefnowałem ostatnio z firmy Harcerskiego Pogotowia Elektrotechnicznego, przy ul. Piotrkowskiej 146. Zażądano

odemnie za rozmowę 5 złotych, a gdy zwróciłem uwagę, że w prasie podano, iż należy pobierać tylko 3 złote — otrzymałem następującą odpowiedź: nas gazety nie obchodzą, my wiemy sami, ile mamy liczyć.

Po otrzymaniu tego listu połączyliśmy się natychmiast z dyrektorem Urzędu Telefonicznego w Łodzi, gdzie odczytano nam następującą decyzję Ministra Poczt i Telegrafów, ogłoszoną w Dzienniku Taryf Pocztowych i Telekomunikacyjnych nr. 5 z dnia 20 sierpnia 1946 r., gdzie w pozycji 11 wyraźnie stwierdza się:

„Abonent nie może pobierać od osób postronnych za korzystanie z jego telefonu opłaty wyższej, niż 3 złote za rozmowę miejscową.”

A więc tak, szanowni obywatele z H. P. E! 3 złote i ani grosza więcej!

Na telefonie, który jest przedmiotem powszechnego użytku, zarabiać nie wolno, a za nie stosowanie się do urzędowej taryfy wydanej przez Ministra, grożą poważne konsekwencje, aż do zdjęcia telefonu włącznie.

Taka sama sankcja jest przewidziana za umyślne, złośliwe odmawianie skorzystania z telefonu.

A teraz weźmy ołówek i zobaczmy, jaka „krzywdą” dzieje się abonentom, pobierającym po 3 złote za każdą rozmowę telefoniczną.

Przeciętnie z każdego sklepu, restauracji itp. miejsca publicznego przeprowadza się miesięcznie około 1000 rozmów. Staly abonament miesięczny wynosi 390 złotych. 1000 rozmów po 2 złote daje 2.000 złotych. A więc cały rachunek miesięczny wyniesie dla takiego przedsiębiorstwa 2.390 złotych. Rozdzielmy tę sumę na 1000 przeprowadzonych w tym przedsiębiorstwie rozmów. Cóż otrzymamy? Po 2 złote i 40 groszy na każdą rozmowę, a więc w tym wypadku na każdej rozmowie przeprowadzonej przez osobę postronną właściciel przedsiębiorstwa zarabia jeszcze po 60 groszy!

Przypuśćmy, że abonent dany przeprowadza mniejszą ilość rozmów — 500 miesięcznie. 500 rozmów to 1000 złotych — 390 zł. za abonament miesięczny — 610 złotych. Rozdzielmy to na 500 rozmów, otrzymamy, że na każdą rozmowę przypada 2 złote i 70 groszy. A więc i w tym wypadku abonent zarabia na każdej rozmowie po 30 groszy, co przy dużej liczbie rozmów zawsze daje małą sumkę. Czemuż więc rozmaite osoby usiłują pobierać od publiczności po 5 złotych za rozmowę? Czy rzeczywiście na wszystkich trzeba zarabiać? (o)

P.S. Może wobec tego i pewna urzędniczka na Głównym Pocztu na Przejeździe, zastosuje się do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów i zamiast 5-ciu złotych za rozmowę miejscową, zacznie brać tyle, ile się należy — t. j. 3 złote!...

## Przejechany na śmierć

przez tramwaj pabianicki

Przez tramwaj pabianicki, prowadzony przez motorowego Józefa Baczewskiego został przejechany Aleksander Jed, zamieszkały w Rudzie Pabianickiej, przy ul. Garapięcha 30.

Lekarz pogotowia ratunkowego stwierdził śmierć przejechanego.

Władze prowadzą dochodzenie. (v).

## „Fabryka” 500 - złotych została zlikwidowana przez władze

Ostatnio w znacznej ilości pojawiły się na Wybrzeżu fałszywe banknoty 500-złotowe, wykonane tak precyzyjnie, że zwykły śmiertelnik nie mógł ich odróżnić od autentycznych.

Podczas zarządzonej obserwacji stwierdzono, że pewien mężczyzna, przebywający stale w towarzystwie przystojnej blondynki, bardzo często zmienia banknoty 500-złotowe, kupując w kioskach papierosy, gazety, lub w sklepach spożywczych rozmaite artykuły.

W wyniku dalszej inwigilacji ustalono, że tajemniczym mężczyzną, „naładowanym” 500-złotówkami jest pracownik Państwowych Zakładów Graficznych Wiktor Karmoliński z Bydgoszy,

który wraz z żoną przybył do Gdańska po zakup farb technicznych.

Podczas gdy Karmoliński grasował w Gdańsku, w mieszkaniu jego w Bydgoszcy przeprowadzono rewizję, która dała rewelacyjne wyniki.

W alkuwie odkryto bowiem doskonale urządzone laboratorium z matrycami, aparatem projekcyjnym, farbami, wkładkami i zapasem papieru, przygotowanego do wyrobu banknotów 500 i 1.000-złotowych.

Ustalono, że Karmoliński, wybitny fachowiec w przemyśle graficznym, zajmował się fałszerstwem pieniędzy od dawna i wraz z żoną puścił w obieg znaczną ilość banknotów 500-złotowych.

## „Dzień Spółdzielczości” w Łodzi

Program obchodu w sobotę i niedzielę

Ustalony został program obchodu „Dnia Spółdzielczości” w Łodzi.

W sobotę, dnia 28 września, we wszystkich szkołach powszechnych, średnich oraz wyższych zakładach naukowych odbędą się specjalne akademie spółdzielcze.

Akademie takie zorganizowane zostaną także w komórkach partyjnych, w 13 zakładach przemysłowych, oraz dla pracowników Powszechnej Spółdzielni Spożywców.

Uroczystości sobotnie zakończą się czterema zabawami tanecznymi z atrakcjami dla członków PSS i zaproszonych gości.

W niedzielę, dnia 29 września, w Centralnym Domu Kultury Robotniczej odbędzie się akademie za zaproszeniami, połączona z występami artystów.

Celem popularyzowania idei współdzielczości w obydwu dniach w sobotę i niedzielę po mieście kursować będą specjalne propagandowo udekorowane wozy.

## STACJA TELEWIZYJNA wybudowana będzie w Polsce

Przedstawiony został do zaaprobowania władzom państwowym 3-letni plan rozbudowy radiofonizacji Polski.

Przewidywane są w nim bardzo interesujące inwestycje, jak budowa Radiostacji Centralnej o mocy 200 KW oraz Centralnej Rozgłośni, rozbudowa radiostacji w Poznaniu i Wrocławiu do mocy 50 KW, a w Gdańsku i Szczecinie do mocy 10 KW.

Następnie plan przewiduje budowę 10 KW — radiostacji w Białymstoku lub Lublinie oraz budowę Centrum Krótkofalowego, na które złożą się 2 stacje po 10 KW.

W Łodzi, Warszawie, Katowicach i

Krakowie wybudowane mają być lokalne stacje ultra krótkofalowe, zaś najbardziej interesującym zamierzeniem jest budowa doświadczalnej stacji telewizyjnej.

Wiemy co to jest telewizja — przenoszenie obrazów na odległość. W wielu krajach, zwłaszcza w Ameryce radio-słuchacze, siedząc w domu przy aparacie telewizyjnym, mają możliwość oglądania na znajdującym się przed nimi ekranie, sensacyjnych zawodów sportowych, przedstawień w teatrach i t.d.

Kto wie — może i niedługo i my będziemy świadkami zastosowania u nas tego epokowego wynalazku. (k).

## Kurorty dla inwalidów

Kilkaset wolnych miejsc. — Kto chce pojechać?

Który z inwalidów chce wyjechać na odpoczynek?

Jak się okazuje, Główny Zarząd Zw. Inwalidów Wojennych w Warszawie dysponuje w chwili obecnej kilkuset wolnymi miejscami w luksusowo urządzonej pensjonacie rozsiągniętej na terenie całego kraju w miejscowościach kuracyjnych.

W Dusznikach jest 100 wolnych miejsc (choroby serca i wątroby), w Jastrzębiu Żdroju 20 miejsc, w Turawie — 100, Kryniczy — 100.

Następnie pewną ilość miejsc dla naj-

bardziej poszkodowanych można otrzymać w Cieplicach.

Pod Łodzią zaś znajduje się pensjonat dla inwalidów w pięknej miejscowości letniskowej.

We wszystkich tych pensjonatach inwalidzi otrzymują bezpłatnie poza mieszkaniem i pielęgnacją — ubranie, bieliznę, 4 razy dziennie wyżywienie, papierosy i t. d.

Do pensjonatów mogą być kierowani inwalidzi nie posiadający warsztatu pracy. Skierowuje Zarząd Główny Zw. Inwalidów Wojennych RP. Warszawa, Saska Kępa, Estońska nr. 8. (i)

## Konkurs Szkolny

„Expressu Ilustrowanego”

KUPON Nr 21

Wyciąć i zachować



# SPORT

## „Facet“

Sywetka znana. Bywalcy boisk i sal pamiętają, że już jako młody uczeń gąsł się do sportu. Wstąpił do ŁKS i był długoletnim członkiem sekcji piłki ręcznej i hokejowej tego klubu. Ta gałęzie sportu ukończył najbardziej i im się poświęcił, lecz nade wszystko ukończył barwy macierzystego klubu i tym dochował wierności. Nawet wyjazd na wyższe studia do Krakowa, później do Warszawy nie był w stanie zerwać nawiązanej łączności.

Był gotowy na każdy zew, zawsze spieczył na swe stanowisko w drużynie.

Naharował się chłopak nie mało. Rozpoczął swą karierę w pierwszych rozgrywkach o mistrzostwo Łodzi, podjętych po pierwszej światowej zawierusze wojennej. Zdobył puchar przez Ł. K. S. w koszykówce jest częściowo Jego zasługą.

Uplwały długie lata — jest zawsze wzorem ambicji, koleżeństwa, pracowitości i poświęcenia. Inteligentna i fair gra zdobyła Mu dużą popularność. Z czasów szkolnych przylgnęło do Niego pseudo „Facet“ i towarzyszy mu w ciągu jego całej działalności sportowej.

Nastał pamiętny wrzesień, rozpoczął się okres straszliwej okupacji.

„Facet“ pozostał w Łodzi.

Lecz nieubłągany los nie oszczędził go. Niemal przy końcu panowania hitlerowskiego był, bo latem 1944 r., zostaje aresztowany i osadzony w więzieniu przy ul. Sterlinga. Wędrówkę trwał szereg miesięcy, wreszcie w końcu tegoż roku nadszedł kres ofiarnego życia. Przerwała je zbrodnica kula. „Facet“ padł rozstrzelany na cmentarzu żydowskim.

Składając hołd dobremu Polakowi i swemu zasłużonemu sportowcowi, ŁKS ufundował nagrodę im. ś. p. Władysława Załęskiego i organizuje turniej trójkowy siatkówki męskiej. Sport łódzki da najlepszy wyraz pamięci, obsadzając licznie ten turniej. Każdy klub winien uważać za swój obowiązek i honor uczestniczenia w turnieju o nagrodę imienia ś. p. Władysława Załęskiego.

## Kolczyński zwycięża

W Pradze w bokserskim turnieju sławiańskim Kolczyński zwyciężył Tliczyna (Jugosławia). Grzywocz zremisował ze Stribą (Czechosłowacja) i Koziołek z Kraliczką (Czechosłowacja).

## Zryw — Wima 11:5

W zawodach o mistrzostwo drużynowe w boksie, Zryw pokonał Wimę w stosunku 11:5.

## Bez Kurpesy

wystąpi w trójmeczu Łódź

Jak nas informują, w składzie reprezentacji Łodzi na trójmecze z Poznaniem i Śląskiem zaszła zmiana o tyle, że zapowiadany start Kurpesy nie dojdzie do skutku.

Kurpesa leczy spuchniętą nogę i nie może biegać. Przypuszczalnie kontuzja ta będzie w ciągu tygodnia wyleczona i Kurpesa startować będzie w Bydgoszczy w biegu im. Janusza Kusocińskiego.

## Wisła — Czuwaj 4:0

W Krakowie rozegrany został mecz o mistrzostwo Polski między tamtejszą Wisłą i Czuwajem z Przemysła. Zwycięstwo uzyskał miejscowi wygrywając w stosunku 4:0 (2:0). Bramki uzyskali: Artur i Gracz (po 2). Wisła była o klasę lepszą od przeciwnika, który tylko przez ostatnie 10 minut zagrażał bramce miejscowych. Publiczności 15.000. Sędzia p. Szperling.

# NIEUDANY TRÓJMECZ

## Fatalne warunki atmosferyczne i nie wiele lepsza organizacja zawodów

Powiedzmy sobie szczerze; trójmecze lekkoatletyczny nie udał się! Zawód sprawił Poznań i nie przybył do Łodzi, nie dopisała pogoda; nie dopisała też organizacja.

Przydługie przerwy pomiędzy poszczególnymi konkurencjami, słabe ze względu na fatalne warunki atmosferyczne wyniki, brak silniejszego współzawodnictwa sprawiały, że na boisku nie było atmosfery walki.

Jedyną okrasą programu był start Walasiewiczówny, lecz odbyte przez naszą mistrzynię dwa skoki i bieg na

60 mtr. nie zdołały ożywić tej nudy. Zapowiedzianą próbę pobicia rekordu przez Walasiewiczównę na 50 mtr. odwołano i przesunięto na dzisiaj. Pogaduszki przy głośniku, silenie się na tanie dowcipy, które rzekomo, miały bawić publiczność, a właściwie ośmieszają speakera były niżej krytyki. Na leżało by raz z tym skończyć, tymbar dziej jeśli inicjatywa tego spoczywa w rękach kierownictwa zawodów.

Zamiast trójmeczu mieliśmy mecz Łódź — Śląsk w konkurencjach żeńskich i męskich. Po pierwszym dniu

zawodów ogólna punktacja przedstawia się dla naszych pań korzystnie 23 : 21, drużyna męska natomiast, dzięki zwycięstwu w sztafecie, wywalczyła wynik remisowy 37 : 37. Ostateczne rozstrzygnięcie padnie dopiero dzisiaj.

W konkurencjach żeńskich łódzianki wygrały bieg 60 m. skok w dal, rzut dyskiem, natomiast Śląsk był bez konkurencyjny w biegu na 800 m. Tutaj łódzianka Janikówna ostatnim wysiłkiem woli doszła do mety. Bolesny skurcz mięśnia zmusił ją do zaprzestania biegu, lecz zdobycie w takich warunkach jednego punktu zasługuje na specjalne podkreślenie.

W zespole męskim wyróżniamy zwycięstwo na 400 m. młodego zawodnika TUR (Łódź) Sysaka, który włożył pierwszy raz koszulkę reprezentacyjną i sprawił miłą niespodziankę. Bieg sztafetowy wygraliśmy dzięki Polnińskiemu, biegającemu dobrze w trzeciej zmianie i lepszej zmianie paleczki.

W poszczególnych konkurencjach uzyskano następujące wyniki:

**Konkurencje żeńskie:**  
60 m. Stomczewska 8,4, Kałużowa, Paździerzówna, Głazewska. Poza konkursem Walasiewiczówna 8,2.

Skok w dal: Przybylska 6,60. Wajsówna (SI) 4,50, Pietrzykówna i Głazewska. Poza konkursem Walasiewiczówna 5,01.

Dysk: Wajsówna 38,02, Głazewska, Bregulanka i Kałużowa.

800 m. Woconówna 2 : 42,6 Wasilewska, Głazewska i Janikówna.

**Konkurencje męskie:**  
100 m. Lipowski 11,5, Polński 11,6, Szmoszek, Gierter.

kula: Prywer 13,61, a poza konkursem 13,71, przyczem rzut 14,50 był spalony, Grzelski, Chmiel, Siegiel.

1500 m. Jużak (S) 4 : 21,8, Nieroba (S) 4 : 21,8, Jafczyk, Krystalek, oszczep: Sędzielosz 53,07, Rytczak 50,98, Chmiel (S) i Kuźmicki.

400 m. Sysak 55,9, Danielak 56,4, Rzeźniczak, Jama.

tyczka Mucha (S) 3,20, Sędzielosz (S) 3,10, Maciaszczyk i Doroba.

Dzisiaj dokończenie zawodów.

## Dobra drużynę

me ZWM. Łutomiersk

ZWM (Łutomiersk) ma czynną drużynę piłkarską, która osiąganymi wynikami zwraca na siebie coraz większą uwagę. Ostatnio odniosła ona zdecydowane zwycięstwo nad drużyną KS Filmowic w stosunku 5:1. (3:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Werner — 3 i Kacprzak — 2. Bramka, jaka padła dla KS Filmowic, była, raczej samobójcza.

## Nadeszły rekawice

Roziłem za mnie się YMCA

Cieszcie się sportowcy! Głód sprzętu, który tak dotkliwie odczuwacie, będzie, chociaż częściowo, zażegnany, gdyż do Gdyni nadszedł już pierwszy wielki transport sprzętu sportowego amerykańskiego w USA. przez polską YMCA. Rozdziałem tego bogactwa sportowego zajmnie się niebawem komisja wychowania fizycznego Polskiej YMCA. Najcenniejszą rzeczą w tym transporcie są z skrzy nie z rekawicami dla pięściarzy, a jest ich kilkaset. Są to rekawice produkcji kanadyjskiej.

## Uczcijmy pamięć...

### Turniej trójkowy siatkówki o nagrodę im. ś. p. Władysława Załęskiego

Jednym z najwybitniejszych sportowców łódzkich ery przedwrześniowej był Władysław Załęski. Należał do ŁKS i reprezentował czołową klasę łódzkich gier sportowych i hokeja na lodzie. Był to jego ulubione gałęzie sportu.

Niestety, nie danem mu było doczekać odrodzenia Ojczyzny — padł ofiarą hitlerowskiego sadyzmu. Celem uczczenia pamięci tego sportowca ŁKS organizuje turniej siatkowy im. ś. p. Władysława Załęskiego fundując specjalną

nagrodę.

Będzie to turniej siatkówki męskiej systemem trójkowym, w którym może wziąć udział każda drużyna klubowa, szkolna i niestowarzyszona, w dowolnej ilości trójek. Zgłoszenia, wraz z imieniem wykazem drużyny, oraz wpisowym w wysokości zł. 50 od każdej drużyny trójkowej kierować trzeba do sekretariatu ŁKS Al. Kościuszki 85. Będą one przyjmowane w dniach 24 i 25 bm. w godzinach 17—18.30.

## Wyścigi, których nie było

### Młodziki kolarstwa wykazują niezłe apetyty... na pieniądze

W sobotę na torze w Helenowie miały się odbyć wyścigi o mistrzostwo Łodzi dla młodzików. Niepewna pogoda zmusiła organizatorów do odwołania imprezy i przesunięcia na dzień 6-go października.

Kolarze na własną odpowiedzialność postanowili sami zorganizować wyścigi. Sama myśl nie była złą, lecz przeprowadzenie zbiórki wśród publiczności (900 zł) nie dobrze świadczy o sportowcach, którzy młodych adeptów kolarskich zachęcają do brania nagród pieniężnych. Mieliśmy pierwszy krok... do zawodostwa.

Miejmy nadzieję, że sobotni organi-

zatorzy nie powtórzą już tego rodzaju imprezy. W wyścigu sprinterskim na 1000 m zwyciężył Czyż z ŁKS-u w czasie 15,8 przed Leskiewiczem (Tramwajarze) w czasie 15,9 i Leszczyńskim z DKS-u. W biegu drużynowym wygrał zespół Tramwajarzy w czasie 6,24 przed DKS-em 6,32 i ŁKS-em 6,52.

Wyścig długodystansowy (25 okrążeń toru) wygrał Czyż przed Sałygą (Tramw.) i Leszczyńskim. Mistrzem Helenowa został Czyż, gdyż defekt nie pozwolił Leskiewiczowi na zajęcie pierwszej lokaty w tej konkurencji jako bezsprzecznie najlepszemu kolarzowi dnia.

## POCO GRAĆ BRUTALNIE

### Pogołowie na boisku Widzewa

Odbył się towarzyski mecz piłkarski pomiędzy R.T.S. Widzewa a młodą drużyną Podgórze (Łódzka Fabryka Nici).

Do przerwy gra była z obu stron fair i drużyna „Podgórze“ prowadziła 1:0. Po przerwie Widzew, dążąc za wszelką cenę do zwycięstwa, rozpoczął brutalną grę, w wyniku czego, jeden z młodych graczy „Podgórze“ został tak nieszczęśliwie kopnięty w klatkę piersiową, że wgnieciono mu mostek. Następnie bramkarza kopniętego w głowę, nieprzytomnego, zabrało pogotowie.

Kierownictwo drużyny „Podgórze“ zmuszone zostało przy stanie 4:1 grę przerwać w obawie dalszych obrażeń graczy.

Piłkarze Widzewa winni zrozumieć, że taka gra nie do przodu do sportu nie wnosi. Prawdziwi sportowcy powinni umieć wygrywać, lecz tym bardziej, jeśli im szczęście nie dopisze, lub jeśli są słabsi, muszą umieć przegrać z honorem i godnością sportowca.

Brutalna gra, zwłaszcza taka, która powoduje poważne kontuzje, zniechęca publiczność i odstrasza od odwiedzania boisk.

**ELEKTROWNIA ŁÓDZKA** — przyjmie 2 inżynierów i 4 techników o wysokim poziomie technicznym, obeznanych z ruchem centrali, z dostateczną znajomością czynności związanych z prowadzeniem kotłowni i maszynowni oraz znajomością materiałów, potrzebnych dla części mechanicznych. Zgłoszenia należy kierować pod adresem: **ELEKTROWNIA ŁÓDZKA** — Wydział Personalny, pokój Nr 25. 6456



## Dokąd dziś pójdziemy

**TEATR WOJSKA POLSKIEGO**  
Cegielniana 27  
Dziś i dni następnych jedna z najświetniejszych komedii Tadeusza Rittnera „Wilki w nocy”.

**TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA**  
Daszyńskiego 34

Nieczynny z powodu przebudowy sceny i sali teatralnej. Przygotowania do otwarcia nowego sezonu są już daleko posunięte. Sezon rozpocznie komedia B. G. Shaw'a „Major Barbara” w reżyserii Erwina Axera. Dekoracje przygotowuje Jan Rybkowski.

**TEATR POWSZECHNY TUR**  
11-Listopada 21

Dziś i dni następnych „Pan Jowialski” Fredry.

**TEATR NA PIETERKU (Traugutta 1)**  
Tel. 176-82

Codziennie z niestabnym powodzeniem występują gościnnie w 3 akt. komedii Shaw'a p. t. (Poco daleko szukać) Lidia Wysocka i Zbigniew Sawan.

Początek w dni powszednie 19.30 w niedzielę i święta 16.15 i 19.30.

**TEATR „BAGATELA”, Piotrkowska 94**

Niedziela, 22 września r. b.

OSTATNIE DWA PRZEDSTAWIENIA  
komedia w 3 aktach p. t.

**„BLIŹNIAK”**

Z. Gozdawy i W. Stępnia, w roli tytułowej: A. Dymarska, A. Górecka, I. Górka, J. Kurnakowicz i S. Łapiński.

Pocz. przedst. o godz. 16.30 i 19.30  
Kasa Teatru Bagatela czynna cały dzień

## Nauka

**ROCZNA Szkoła Kosmetyki, Masażu Leczniczego** Dr Ireny Rudowskiej, Piotrkowska 175-5. Zapisy godz. 10—19, telefon 109-01.

**KURSY ZAWODOWE** przy Państwowej Szkole Przemysłowo-Handlowej Żeńskiej w Łodzi przyjmują zapisy na: Kurs Kroju i Modelowania oraz na Kurs Modniarski. — Kancelaria Kursów czynna w lokalu przy ul. St. Józefa Nr. 8 m. 3, w godzinach od 10 do 12-ej. 6479

## Poszukiwanie rodzin

**POSZUKUJE** swoją rodzinę Saul Frydler rodem z Będzina, ostatnio zamieszkały w Dąbrowie Górniczej. Salomea Frydler, zamieszkała w Dąbrowie Górniczej. Maria Trop-pauer z domu Frydler z mężem i córką ostatnio Sosnowiec. Fela Frydler ostatnio Dąbrowa Górnicza. Dora Strzembowska z domu Frydler mąż Karol i dzieci Izio i Pola, ostatnio Dąbrowa Górnicza. Balbina Berkowicz z domu Frydler mąż Herman, syn Samuel, ostatnio Sosnowiec. Samuel Frydler z żoną i dzieckiem ostatnio Sosnowiec. Upraszam się osoby posiadające o powyższych rodzinach jakiegokolwiek wiadomości, o łaskawe porozumienie się z zwrotem wszelkich kosztów z Polskim Biurem Podróży „ORBIS”, Nowogrodzka 49. Warszawa. 6435

## OGŁOSZENIA DROBNE

### Lekarze

**Dr LIBO ALEKSANDER** choroby uszu, gardła i nosa. Przejazd 6. Od 8—10 i 4—6 pp. Telefon 101-50. 4136

**Dr MUSIAL**, specjalista chorób serca, przyjmuje 3—5. Gdańska 43. Rentgen, Elektro-Kardiograf. 6265

**Dr L. RÓŻYCKI**, specjalista chorób kobiecych i akuszerii, ul. Legionów 9, tel. 166-29, przyjmuje 1—6. 4173

**Dr med. SIENKO KSAWERY** (z Warszawy) specjalista chorób skórno-wenerycznych. Przyjmuje ul. Kilińskiego 132 godz. 12—2 i 4—6. 6236

**AKUSZERKA ŁAGOWSKA IRENA** abiturientka Warszawskiej Kliniki prof. Gromadzkiego przyjmuje Zachodnia 52. Telefon 151-76. 5352

**Dr med. M. ZAURMAN**, specjalista chorób skórnych i wenerycznych, przyjmuje 8—10 i 5—7. Nawrot 8. 5351

**Dr ZOFIA SKONIECZKA**, lekarz szpitala Kochanówka. Spec. chorób nerwowych przyjmuje 4—6 Piotrkowska 16. Leczenie elektro-wstrząsowe. 3054

**LEKARZ - DENTYSTA Tadeusz Mintz**. Leczenie chorób zębów, jamy ustnej, zęby sztuczne, Południowa Nr 6. Przyjmuje 4—6. Telefon 268-91. 4750

**Dr B. DOBROWOLSKI**, specjalista chorób nerwowych i seksualnych, powrócił i przyjmuje 3—7, ul. Kopernika 6, tel. 186-00. 4749

**Dr REICHER**. Specjalista chorób wenerycznych, Południowa 26, przyj. 2—5. 4271

**Dr med. I. VOGEL** ze Lwowa — specjalista chorób kobiecych i akuszer, przyjmuje, ul. Narutowicza 4, tel. 260-92. 2960

**Jr TADEUSZ CHĘCINSKI**, asystent szpitala skórno-wenerycznego św. Marii Magdaleny, przyjmuje 4—6 z wyj. sobót, Piotrkowska 157, tel. 203-11. 4633

**Dr KONDRACKI** specjalista chorób żołądka, kiszek, watroby, Narutowicza 35, przyjmuje od 3—6, tel. 206-99. 4339

**Dr ŁOZA EMIL**, specjalista w chorobach skórnych, wenerycznych, przyjmuje od 12-2, 6—8, tel. 179-56, Sienkiewicza 34.

**Dr med. GLAZER**, choroby skórne i weneryczne. Ordynuje 5 — 8 pp. Andrzeja Nr 28, tel. 179-10. 4133

**Dr med. S. ŻURAKOWSKI**. Specjalista chorób skórnych i wenerycznych, Piotrkowska Nr 33, godz. 12—1 i 3—5½. 5961

**Dr. RATAJ-ŻURAKOWSKA**. Specjalistka chorób skórnych, wenerycznych u kobiet, kosmetyka lekarska, Piotrkowska 33 godz. 12—1 i 3—5½. 5960

**Dr med. TOŁCZYŃSKI**, Starszy asystent Uniwersytetu Łódzkiego, specjalista chorób uszu, nosa i gardła, Sienkiewicza 37, przyjmuje od 3—7 pp. Tel. 269-01. 6068

**Dr KOWALCZYK JERZY**. Choroby skórne i weneryczne, przyjmuje, Żeromskiego 41/1, 3—6. Tel. 150-53. 4770

**Dr LENCZEWSKI** — choroby kobiece i skuszeria, obecnie Łódź, ul. Sienkiewicza 51, godz. 3 — 7, tel. 181-47.

### Zaoferowanie pracy

**POTRZEBNA** dziewczyna do czteroletniego dziecka. Wiadomość: Piotrkowska 128, Kowalewski. Od godz. 5—9 pop. 6488

**TKACZ** na ręczny warsztat potrzebny. Zgłoszenia Piotrkowska 44, II p. 6489

**PRZYJEZDNY** poszukuje samotną inteligentną osobę, — która zajęta by się całkowicie domem i wychowaniem 3-letniej dziewczynki. Oferty do „Expressu” — „Lekarz”. 6491

**POTRZEBNI** natychmiast tapicerzy do Zakładu Tapicerskiego w Kaliszu. Wiadomość: Kalisz, ul. Rapackiego Nr 4. 6480

**POTRZEBNY** stolarz meblowy i przyjmie chłopca do nauki stolarstwa. Napiórkowskiego 42. 6509

**POMOCNICA** domowa samodzielna z dobrym gotowaniem potrzebna. Radwańska 14, sklep. 6492

### Kupno — sprzedaż

**OKAZJA** dywan „Żywiec” 4×3 ciemne kolory, ul. Targowa 39-12. 6493

**MANEKINY** krawieckie damskie, męskie oraz poduszki do prasowania poleca Józef Sobczak, Zgierska 17. Pracownia Manekinów. 6303

**KUPIE** wszelkie znaczki pocztowe do zbioru, Lipowa 1, m. 3, od 13—15. 5762

**ZAPŁACE** każdą cenę za radiodbiornik „Elektrik - Fidelio - Eroica” albo typu równorzędnego. Telefon 183-65. 6437

**PRYWATNIE** kupimy materiały bielskie, angielskie, blamy futrzane - mały; gotowe męskie z wydrą; bryczesy. Telefon 183-65.

**TAPICERZY!** Rymarze! Ramy do łóżek, kle-szczyny poleca sklep, Południowa 6. 5763

**MUNDURKI** szkolne poleca Dom Konfekcyjny Stalina 17 (Główna). 6438

**POKOST** malarski (lniany), pokost podłogowy, pokost sztuczny — poleca Wytwórnia Chemiczna „ULTRON”, Łódź, Południowa Nr 78/80, telefon 138-19. 6501

**KUPUJEMY** wanilinę, olejki jadalne, pieprz, cynamon, ziele angielskie, liście bobkowe, kwasek cytrynowy, żelatynę i inne korzenie w każdej ilości. Wytwórnia Artykułów Spożywczych „Walent” Łódź, Śródmiejska 98. Sprzedamy większą ilość kminku. 6500

## Kino

„Polonia” (Piotrkowska 67) — nieczynne z powodu remontu.

„Tęcza” (Piotrkowska 108) — „Dzień wielkiej przygody”.

„Wista” (Przejazd 1) — „Szyrmiet Chan”.

„Adria” (ul. Główna 2) — „Szyrmiet Chan”.

„Gdynia” (Przejazd) — „San Demetrio”.

„Hel” (Legionów 2/4) — „San Demetrio”.

„Stylowy” (Kilińskiego 123) — „Czapajew”.

„Robotnik” — (Kilińskiego 178) — „Do-rożkarz Nr 13”.

„Wojsko” — (Napiórkowskiego Nr 16)

„Szczęśliwa 13”.

„Roma” (Rzgowska 84) — „Zwycięstwo w pustyni”.

„Zachęta” (ul. Zgierska 26) — „Zygmunt Kłosewski”.

„Świt” (Bałucki Rynek 6) — „Cyryl”.

„Muza” (Ruda Pabianicka) — „Skłama-lam”.

„Wiółkiar” (Zawadzka 16) — „Czapajew”.

„Przedwiośnie” (Żeromskiego 74-76) — „Konflikt”.

„Bałtyk” (Narutowicza 20) — „Jesse James”.

„Tatry” (Sienkiewicza 40) — „Meyerling”.

„Rekord” (Rzgowska 2) — „Delegat floty”.

„Bałka” (Franciszkańska 31) — „Śluby kawalerskie”.

„Oświatowy” OM TUR (Kopernika 8) — nieczynne z powodu remontu.

Początek seansów w dni powszednie o godzinie 16, 18, 20. — W niedzielę i święta o godzinie 12, 14, 16, 18, 20.

### OGROD ZOOLOGICZNY

Zdrowie (dojazd tramwajem Nr 9) otwarty codziennie od 9 rano do zmierzchu.

### Różne

**PRZYBLAKAŁA** się wilczyca, do odebrania. Łódź, Prusa 36.7—10. 6483

**20.9.46. ZGINAŁ** młody piesek jasno-żółty, kołce łapek i ogon białe. Odprowadzić za wynagrodzeniem. Łódź, Wrześnińska 120. Ogrodnik. 6484

**RADIA** naprawia, przerabia, dorabia krótkie fale, szybko — tanio — fachowo pod kierownictwem zagranicznych sił fachowych. Precious-Radio. Sienkiewicza 2. 6432

**NAPRAWIAM** bez śladu wszelkiego rodzaju uszkodzoną garderobę, Łódź, Śródmiejska 23, m. 2. 2930

**FOTOGRAFIE TECHNICZNE!** Fabryk, Maszyn, Gmachów itp., wszelkie grupy, oraz uroczystości i okolicznościowe wykonuje Foto-Atelier H. Śmigacz, Piotrkowska 6, telef. 171-84. 6356

### Lokale

**PRZYJME** dwie panie, robotnice na sublokatorki. Piłsudskiego 19-2. 6510

**RODZENSTWO** poszukuje pokoju sublokatorskiego w śródmieściu. Tel. 172-25 od godziny 18-ej. 6480

### Zagubione dokumenty

**ZAGUBIONO** dowód tożsamości konia na nazw. Orzechowski Andrzej. Kutno, Pod-rieczna 17. 6482

245

Andrzej Żariski



Powieść o życiu Łodzi — przed wojną, podczas okupacji i po wyzwoleniu

Sępie oczy starego fabrykanta nie mogą oderwać się od czerwonej strzelistości tamtych kominów.

— Pracujemy!... pracujemy dniem i nocą — wyjmuje z kieszeni resztkę chemicznego ołówka i długo coś sumuje na okiennej ramie.

Przy takiej produkcji zarobił bym już tysiąc! — mamroczą jego wąskie usta.

A tymczasem w ghetcie jest coraz posępniej. Coraz bardziej przezroczyście są twarze małych dzieci — a coraz więcej rozpacz i przerażenia czai się w żrenicach nieszczęśliwych matek.

Coraz gęstsze druty opasują zakazaną dzielnicę. Jest coraz mniej chleba i coraz okrutniej padają bykowce patrolujących SS-manów na tych, których ustawa norymberska postawiła poza prawem.

Z pobliskich miasteczek Warthegau przyjeżdżają nowe transporty. Wszyscy oni mają przyszyte do pleców żółte gwiazdy — a w oczach przerażenie.

Co będzie jutro?

Jutro wydadzą rozkaz, ażeby wszyscy Żydzi, nie wyłączając dzieci i starców, zaciągnęli się do roboty. Równocześnie odeszły pierwsze transporty.

— Dokąd?

Różnie o tym mówią. Jeszcze nie chcą wierzyć w to najgorsze, ale już przerażliwe pogłoski przedostały się do zastęglej w grozie dzielnicy.

Marek Herd korzysta w dalszym ciągu z błogosławieństwa pieniędzy.

Sprytny Klein sprzedał znów pewną ilość złotych dolarów i Marek Herd otrzymał zatrudnienie w wielkiej szwalni, w której pracował jako buchalter jego stary przyjaciel.

Praca Herda jest w rzeczywistości żadna. Stary fabrykant chodzi po dusznych salach i zmiata okrawki płótna i bawełny, które przesyła się potem do ponownej przeróbki jako, że nic — najmniejsza nawet szmata — nie może teraz zginąć bezproduktywnie w wielkiej Hitlerlii.

Nikt go nie pogania, ma u kierownictwa pełne względy.

Inni przyjmują go z głodu, on jednak — choć bułka kosztuje już dolara — jest zawsze syty.

Tak jak kiedyś w dzieciństwie kiedy chodzili razem do szkoły, Józef Klein wtyka do ręki przyjaciela kawałek białego pieczywa.

— Jedz Marku! — spoglądają na niego wierne jego oczy.

Herd dziwaczeje coraz bardziej. Nie rozmawia już z nikim, nie zwraca uwagi na nic. Porusza się jak automat, a wieczorem po pracy wchodzi znowu na strych i stojąc przy okienku spogląda dłużej na dymy chwijające się nad jego fabryką.

Są jednak chwile, że jakieś słowa, czy pojęcia docierają do jego przyćmionego umysłu.

Wielki przeraźliwy krzyk roztargał wtedy ciszę nocy: z całej ulicy zabrano dzieci, ażeby wywieźć je w nieznany kierunek.

— Dzieci!... nasze dzieci!... — szponowaty szloch zrozpaczonych matek płynie przez morze ciemności. Bo mówią serca matczyną: nie zobaczymy już nigdy tych, których dzisiaj wydarto nam przemocą z ramion!

Marek Herd jakgdyby ocknął się na sekundę ze swojego półletargu.

— Dzieci? — leniwie przemknęło mu przez głowę.

Dzieci jego są szczęśliwe. Ludwik siedzi we Francji i dogląda swoich fabryk w Lionie. Bernard przechadza się wśród pomarańczowych gajów swojej fermi koło Tel

Avivu, prowadząc za rączkę synka, a Rena...

Przypomniała mu się taka jak ją widział po raz ostatni, leżącą w kałuży krwi tam na dziedzińcu jego fabryki.

Na chwilę wzdygnął się — lecz zaraz potem obrazy rozplynęły się w nicości.

— Moim dzieciom Hitler nic nie zrobi! — mruknął do siebie ze złośliwą satysfakcją — ale fabryka? czy wywieżą mi maszyny tak jak w roku 1918?

Siepacze wielkorządcy ghetta Hansa Biebowa szaleją na tym cmentarzu żywych trupów.

Z zagranicy zaczynają napływać transporty Żydów francuskich, holenderskich i belgijskich. Lecz ilość mieszkańców ghetta maleje z miesiąca na miesiąc: setki umiera z wycieńczenia a dziesiątki tysięcy, sfornowane w makabryczne transporty śmierci, przesyłane są do Chełmka pod Lublin i do Oświęcimia na wykończenie.

Dwa razy na liście mających odejść był i Marek Herd. Jednak zapobiegliwy Klein wydobyl z ukrycia nowy naszyjnik pereł, nowy trzykaratowy brylant i wykupił przyjaciela.

I dalej snuje się Marek Herd po widmowych ulicach ghetta, niby bezwolna czarna wskazówka na tarczy makabrycznego zegara.

Wreszcie i dla niego wybiła godzina dwunasta.

Z ghetta miał odejść ogromny transport. Wtajemniczeni mówili, że do Oświęcimia — i groza padła na przerażone zaułki i wąskie uliczki dawnych Bałut.

(D. c. n.)

Redaktor naczelny: K. Bogustawski  
D-012037

Adres Redakcji: Administracji: Łódź.  
Redaktor przyjmuje codziennie od

**DZIAŁ OGŁOSZEŃ:** Piotrkowska 102a. — Ceny ogłoszeń: Drobnie — za wyraz petiowy w numerach niedzielnych i świątecznych — 50 proc. drożej.

Piotrkowska 102a. Telefony: 129-13, 137-47.  
godz. 16—18, tel. 112-60.

poza tekstem — 5 zł Inne ogłoszenia: za milimetr - szpalce, poza tekstem, zł. 20.—  
Odbito w drukarni Spółdzielni „Czytelnik” Nr. 4 — Łódź, 2wziki 2.

Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza  
EXPRESS ILLUSTRACYJNY